ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM

Енергетик

Випуск 25, 1 липня 2021 року

ППР-2021

Система охолодження генератора на енергоблоці №2 ЮУАЕС працюватиме з замкненим контуром

На енергоблоці №2 ЮУАЕС триває реконструкція системи охолодження генератора. Запланований перехід на замкнений контур.

Під час ремонтної кампанії старі кожухотрубні теплообмінники мають замінити на більш ефективні – пластинчаті, додатково встановлять два фільтри для очистки технічної води та оновлять більше 70 метрів основних трубопроводів. Саме термін реконструкції системи охолодження генератора визначає тривалість цьогорічного планово-попереджувального ремонту (ППР) на другому енергоблоці.

«Мета цієї реконструкції – забезпечити якісне охолодження обладнання хімзнесоленою водою. Завдяки переходу на замкнену схему на поверхнях трубок газоохолоджувачів не будуть утворюватися карбонатні відкладення, тож не доведеться позапланово зупиняти або розвантажувати енергоблок під час проходження літнього максимуму», - підкреслив начальник зміни турбінного цеху №1 (ТЦ-1) Олександр Баташан.

У ТЦ-1 кажуть, що робота з переходу на замкнену схему масштабна і поки встигли зробити не більше 30-40% від запланованого. Вже виконали демонтаж старого обладнання, йде підготовка до встановлення нового.

До робіт з реконструкції системи охолодження генератора долучили спеціалістів підрядної організації «Южтеплоенергомонтаж». Минулого року вони займались аналогічною операцією на енергоблоці №1, тож досвід є. А ось обладнання для переходу на замкнений контур охолодження буде вже не шведської фірми «Альфа Лавваль», як на першому «мільйоннику», а вітчизняного виробника «Анкор-Теплоенерго». Саме цій харківській компанії вдалось виграти тендер.

Попереднього досвіду співпраці з нею у Южно-Української АЕС не було, втім «Анкор-Теплоенерго» добре зарекомендувала себе на українському ринку. Фірма займається проєктуванням та виробництвом теплообмінного обладнання вже майже 30 років.

За словами Олександра Баташана, усі операції з реконструкції системи охолодження генератора мають виконати з дотриманням графіка, адже важливо вчасно підключити другий енергоблок до мережі. Слідом за ним, орієнтовно 9 серпня, має стати на ППР енергоблок №1.

Анастасія ЧАБАНЮК
Фото Світлана Костенюк

РЯДОК В ІСТОРІЇ

Два ювілеї Ташлицької ГАЕС

1981 рік - початок будівництва Ташлицької гідроакумулювальної електростанції. Червень 2006 року - на ТГАЕС виконано перші пускові операції. Під напругу поставлено схему видачі потужності.

«Знаєте, сьогодні у мене подвійне відчуття. 15 років роботи нашого першого гідроагрегату – це привід для гордощів. Нам є чим пишатися. За цей час ми довели не просто свою важливість, а й пряму необхідність для енергосистеми держави. Саме наші два гідроагрегати є головним чинником стабілізації навантаження, а отже, надійності роботи її південного сектора. Але їх лише два з шести запроєктованих. Будівництво Ташлицької ГАЕС триває вже чотири десятиліття. І в цьому місці сумно», - заступник головного інженера – директор Каскаду ГЕС-ГАЕС ВП ЮУАЕС Олександр Фальчиков.

«Я влаштувався на роботу до Каскаду ГЕС-ГАЕС електромонтером з обслуговування підстанції ВРП-330 2005 року. Всі етапи налагодження та пуску гідроагрегату №1 для мене не пройшли дарма. Я отримав досвід роботи на електричному устаткуванні, який зараз є важливою підмогою на моїй новій посаді - електромонтера головного щита керування ТГАЕС. Робота цікава та перспективна. Попереду - враження від майбутнього пуску гідроагрегату №3. Нові агрегати – це розвиток нашого міста, а значить і всієї нашої країни», - електромонтер головного щита керування Ташлицької ГАЕС Кирило Євстіфєєв.

«Першому ташлицькому агрегату – 15 років. Були вони складними і в той же час цікавими. Досвід набувається старим як світ способом - спроб і помилок. Ці півтора десятиліття стали для нас роками перевірки на професіоналізм і наполегливість у досягненні поставленої мети. І ми цей іспит здали, скажу без зайвої скромності, з оцінкою «добре», - головний інженер Каскаду ГЕС-ГАЕС Южно-Українського енергокомплексу Сергій Музиченко.

«Чимало води збігло з моменту пуску першого гідроагрегату Ташлицької ГАЕС. Гідроенергетики відчувають це не лише в алегоричному, а й у буквальному розумінні. Так уже сталося, що пуск нашої гідроакумулювальної станції співпав з початком маловодого періоду в басейні річки Південний Буг. Цей чинник, без сумніву, - основний виклик сьогоднішнього дня. Вода - паливо гідростанцій. Без неї зусилля декількох поколінь зі зведення ГАЕС можуть бути марними. У зв'язку з цим не полишає надія на збільшення об'єму Олександрівського водосховища до його останньої логічної проєктної позначки 20,7 метра», - заступник начальника гідротехнічного цеху Каскаду ГЕС-ГАЕС Андрій Гнезділов.

«Більше року Ташлицька ГАЕС на балансуючому ринку електроенергії. Нове завдання, нові виклики. На додачу до відомого заздалегідь режиму наші гідроагрегати відтепер включаються в роботу в будь-який момент, з попередженням за 15 хвилин. Працювати в такому режимі непросто - більше напруження, додаткові зусилля, Та гідроакумулювальна станція саме для цього й призначена, тим більш, коли в підсумку отримується непоганий фінансовий результат», - начальник оперативно-диспетчерської служби Каскаду ГЕС-ГАЕС Олександр Мельничук.

Ми запросили до розмови фахівців Ташлицької ГАЕС з приводу відразу двох ювілеїв – 15-річчя з дня пуску першого гідроагрегату та 40-річчя від початку будівництва станції. «З журбою радість обнялася», - казав колись український класик, і навряд чи міг передбачити, що його слова виявляться пророчими не лише для людських доль, а й, як не дивно, будуть дуже доречними для розповіді про історію такого прозаїчного об'єкта як гідроакумулювальна електростанція.

Хоч багато хто з працівників ТГАЕС не погодиться з її «непоетичністю». Вони наведуть чимало гарних слів і порівнянь, змальовуючи роботу станції, а разом з тим і аргументів на захист важливості та необхідності справи, якій служать.

Чому на захист? Бо не секрет, що саме Ташлицька ГАЕС має найскладнішу з трьох складових Южно-Українського енергетичного комплексу на Південному Бузі долю.

Призначення

Ідея гідрокомплексу на Південному Бузі належить проєктному інституту «Укргідропроект» (м. Харків). Утворюючи з ЮУАЕС єдиний енергокомплекс зі спільною системою керування та видачі потужності, гідроакумулювальна станція призначена для покриття пікових навантажень, заповнення нічних провалів, забезпечення аварійного та частотного резервів об'єднаної енергосистеми (ОЕС) України. Неефективна, незбалансована структура генеруючих потужностей в ОЕС з різким перевищенням базисних потужностей (АЕС і ТЕС) та вкрай низькою питомою вагою маневрених (ГЕС і ГАЕС) - менше 10% за розрахункової величини в 17% - викликає великі труднощі в регулюванні добових графіків навантажень, проходження нічних провалів, забезпеченні аварійного та частотного резервів, призводить до зниження стійкості і надійності роботи енергосистеми в цілому. Отже, ОЕС має гостру потребу в пікових та швидкодіючих регулюючих потужностях, якими і є Ташлицька ГАЕС.

Не слід забувати, що гідроакумулювальна станція в складі енергетичного комплексу забезпечує базисний режим роботи та створює аварійний резерв для Южно-Української АЕС. То чому ж вона досі не добудована?

Історія

Проєкт Южно-Українського енергокомплексу розроблений за участі національних інститутів «Атоменергопроект», «Гідроенергопроект» і багатьох інших проєктних та науково-дослідних установ України. Об'єднання потужної атомної електростанції та можливостей гідроенергокомплексу (Ташлицька ГАЕС і Олександрівська ГЕС) призвело до народження унікального для України потужного енергетичного підприємства, проєкт якого отримав найвищі оцінки на міжнародних виставках у Європі та США.

Спорудження об'єктів гідрокомплексу розпочали 1981 року, а 10 років по тому, 1991-го, будівництво Ташлицької ГАЕС припинили – уряд ввів мораторій. І вже після його зняття, в 2001-му (минуло 20 років від початку будівництва) генпроєктувальник доопрацював проєкт з урахуванням стану недобудованих споруд і поставленого обладнання, умов будівництва та параметрів пускового комплексу, а також рекомендацій, отриманих у процесі узгодження та експертиз уточненого проєкту. Ось такий непростий шлях.

Левова частка змін та доповнень спрямована на мінімізацію та компенсацію шкоди довкіллю. Проєктом передбачені й уточнені природоохоронні та соціальні заходи для прилеглого регіону.

Початок

2001 року будівництво продовжилося. Навесні 2006-го був піднятий рівень Олександрівського водосховища (нижня водойма Ташлицької ГАЕС) до нормального підпірного рівня 14,7 м, у кінці того ж року введено в експлуатацію перший агрегат станції. Таким чином було завершено базовий етап формування великого промислового підприємства на півдні України з виробництва електроенергії.

А вже наступного, 2007 року, до лав діючих став другий агрегат ТГАЕС. Відтоді обидва гідроагрегати ефективно працюють в об'єднаній енергосистемі України. Від початку експлуатації вони виробили понад 2,6 млрд кіловат-годин електроенергії. Додайте до цього вирівнювання добового графіка навантажень, запобігання можливих віялових відключень, «продовження життя» атомних та теплових енергоблоків завдяки тому, що вони несли базове, постійне навантаження, а перепади дефіциту-надлишку енергоспоживання взяла на себе саме Ташлицька ГАЕС.

За даними ДП «Укренерго», введення в 2006-2007 роках першої черги будівництва Ташлицької ГАЕС з двома агрегатами дозволило зменшити кількість зупинок блоків ТЕС в нічному провалі та увімкнень у вечірній максимум споживання електроенергії, збільшити високоманеврений резерв, поліпшити умови роботи ОЕС України.

Продовження на четвертій сторінці

Два ювілеї Ташлицької ГАЕС

Закінчення. Початок на другій сторінці

Вдосконалення

У колективі зізнаються, що за 15 років експлуатації труднощів було чимало. На початку шляху - з вивченням нової техніки імпортного виробництва, її особливостей, алгоритмів, технології експлуатації та обслуговування. Згодом розпочалося вдосконалення устаткування із застосуванням нових матеріалів і технологій відповідно до вимог сьогодення. До переліку найпам'ятніших подій додалися капітальні та поточні ремонти агрегатів. Деякі з них стали історичними віхами в історії Ташлицької ГАЕС. Серед найскладніших і витратних за часом та людськими зусиллями, а отже, й найбільш пам'ятними, були роботи з реконструкції втулок лопаток направляючого апарату гідроагрегатів №1 і №2, а також заміна системи збудження гідроагрегату №1. Робота була виконана колосальна, кажуть гідроенергетики. Підтвердженням її якості є те, що обидва гідроагрегати станції працюють за диспетчерським графіком, несучи навантаження в турбінному та насосному режимах.

День сьогоднішній

У березні 2021 року до скрижалів історії ТГАЕС було вписано ще одну пам'ятну дату. Може не таку значну, як річниці початку будівництва чи пуску, але дуже важливу для колективу та діяльності станції – рік роботи на балансуючому ринку електроенергії України. Цей ринковий сегмент функціонує в режимі реального часу та забезпечує баланс виробництва-споживання і фінансове врегулювання небалансів електроенергії.

Першу заявку на розвантаження енергосистеми шляхом увімкнення Ташлицької ГАЕС у режимі енергоспоживання (режим насоса) було акцептовано 13 березня минулого року, першу заявку на завантаження енергосистеми (робота Ташлицької ГАЕС у режимі генератора) – за два дні після того, 15 березня 2020-го. Відтоді режим і часові інтервали роботи гідроагрегатів змінилися докорінно, їх вмикають у генераторному та в насосному режимах не лише у вечірні та ранішні максимуми, а й удень. Гідроакумулювальна станція виводиться на балансуючий ринок 3-5 разів на тиждень, залежно від пори року, стану енергосистеми, можливості подання відокремленим підрозділом НАЕК «Енергоатом-Трейдинг» заявок з врахуванням результатів продажу електроенергії на інших сегментах ринку.

Команда на завантаження чи розвантаження може надійти будь-якої миті. А отже, і обладнання, і люди щохвилини мають бути в повній готовності. І з цим викликом колектив справився. Вже рік, як він успішно працює за новими правилами.

Погляд у завтра

Разом зі становленням Ташлицької ГАЕС давно виріс і сформувався колектив однодумців. Високий професіоналізм, досвід і злагодженість, що йому притаманні, є запорукою реалізації найскладніших завдань. На сьогоднішній момент, після 15-річної експлуатації, устаткування станції підходить до вироблення свого ресурсу, тож гідроенергетики розпочинають його планову заміну.

Не полишає гідроенергетиків і надія на остаточне завершення будівництва станції. Третій її агрегат планується включити в роботу вже в найближчому майбутньому. У подальшій перспективі – ще три - №4,5,6. Можливість їх добудови розглядатиметься після отримання висновку оцінки впливу на довкілля.

Технології сьогодні розвиваються настільки швидко, що цілком можливо, коли прийде час вводити їх у роботу, запуск здійснюватиметься, наприклад, у голосовому режимі, - передбачають фахівці ТГАЕС. І вже сьогодні намагаються йти в ногу з технічним прогресом, розуміючи, що лише так можна підвищити якість обслуговування машин, їх надійність і безпеку.

У листопаді минулого року Кабінет Міністрів України затвердив перелік пріоритетних для держави інвестиційних проєктів на період до 2023 року.

Серед 13 вказаних об'єктів є й Ташлицька ГАЕС. Для її роботи в повному складі (6 гідроагрегатів) достатньо рівня нижньої водойми - Олександрівського водосховища - 16,9 метра. Та проєкт станції передбачає й іншу позначку – 20,7 метра. Увесь накопичений запас між двома зазначеними рівневими показниками призначатиметься для потреб населення та покращення екологічної ситуації в пониззі Південного Бугу. Це ще одна мрія енергетиків – щоб води в річці вистачало і на роботу гідроагрегатів, і на водоспоживання людей, і на зрошення полів, і на збереження флори та фауни унікального куточка природи, де розташована Ташлицька ГАЕС.

Що ж до представників флори та фауни, які можуть постраждати в процесі підняття рівня водосховища, - випереджають фахівці ГАЕС моє питання, - існує цільова програма з перенесення та відновлення рідкісних видів рослин. А представники фауни, як показало свого часу підняття рівня Олександрівського водосховища до позначки 16,0 м, успішно переселяються вище лінії затоплення, оскільки заповнення водойми відбувалося і, за аналогією, відбуватиметься в майбутньому дуже повільними темпами.

Варто додати, що у вартість проєкту завершення будівництва Ташлицької ГАЕС закладено 910,6 млн грн на соціально-екологічну програму розвитку регіону – покращення медичного та соціально-побутового обслуговування населення Миколаївської області, розвиток інженерних комунікацій тощо. На сьогодні на вказані цілі вже витрачено 191,8 млн грн.

P.S.: Дещо про красу та поетичність

Подивіться за вікно, такого краєвиду немає більш ніде в Україні, а може й на Землі, кажуть в один голос усі, з ким довелося спілкуватися на ТГАЕС. Для кожного з них Южноукраїнськ, мальовничий каньйон Південного Бугу, а за ним степ, порізаний балками та ярugами, – рідний дім. Тут виросли їхні діти та зростають онуки. Для молодого ж покоління працівників станції – то вже мала батьківщина, де вони народилися, здобули професією та займаються улюбленою справою. Вранці, прямуючи на роботу, зустрічають схід сонця, а повертаючись додому, милуються вечірнім серпанком. Кожен з них, і молоді, й сивочолі, як ніхто інший переймається долею цього краю та його майбутнім. Вони переконані самі та готові переконувати всіх і кожного, що добудова Ташлицької ГАЕС – глибоко екологічний проєкт. Гідроакумулювальна станція в її повному складі не лише посилить стійкість енергосистеми України, а отже й енергонезалежність держави, а й, вирішивши проблему вододефіциту в пониззі Південного Бугу, допоможе зберегти унікальний куточок природи, де їм пощастило народитися та жити. Ось така поетика.

Галина МЕДВІНСЬКА

ВЧИМОСЯ

Чергова група кадрового резерву керівників Енергоатома завершила підготовку на базі ОНПУ

В період з 25 по 28 травня 2021 року на базі ТОВ «Науковий парк Одеського політехнічного університету (ОНПУ)» в м. Одеса пройшов завершальний етап підготовки чергової групи резерву керівників вищої ланки управління ДП «НАЕК «Енергоатом», яка складалася з представників майже всіх відокремлених підрозділів Компанії. Двоє з чотирнадцяти учасників групи, що взяли участь у вказаному заході, – представники ВП «Южно-Українська АЕС». Це заступник начальника виробничо-технічної служби – помічник головного інженера Павло Попов і помічник генерального директора Андрій Захарченко.

Нові виклики енергоринку, постійне підвищення надійності та ефективності експлуатації АЕС формують нові вимоги до компетенцій управлінського персоналу. Навчання чергової групи кадрового резерву тривало пів року. Програма передбачала лекційні заняття, індивідуальні та групові дискусії. У переліку компетенцій, що підлягали розвитку у резервістів, модулів і тем – лідерство, клієнтоорієнтованість, планування та прийняття рішень, виробнича та економічна результативність, комунікації та вплив, орієнтація на вдосконалення та розвиток, орієнтація на безпеку.

Пандемія Covid-19 внесла свої корективи у навчальний процес. З метою запобігання поширенню коронавірусу його було організовано в дистанційному форматі з використанням мультимедійних електронних платформ. Та, за словами южно-українських учасників групи кадрового резерву, на якість підготовки це не вплинуло. «Дистанційне навчання стає все поширенішим. А впровадження відповідних онлайн-платформ та сучасних демонстраційних мультимедійних інструментів дозволяють не тільки проводити лекційні заняття дистанційно без втрат для якості навчального процесу, а й застосовувати навчальні форми, які ще нещодавно розглядалися як такі, що не можуть бути відтворені в дистанційному форматі. Це, зокрема, робота слухачів в окремих групах, індивідуальна та групова дискусії, віддалена групова робота над єдиним проектом. Це, звісно, накладає більше навантаження на викладачів в частині підготовки таких занять. Проте, пандемія сприяла відпрацьовуванню новітніх технологій навчання, за якими, скоріше за все, наше майбутнє – у наш динамічний час традиційний навчальний процес, який вважався доволі консервативним та незворушним, зазнає суттєвих змін», - зазначає Павло Попов.

Тренінговий формат навчальних модулів, за традицією, завершили розгорнутим іспитом за підсумками всього навчального курсу, а також захистом групових консалтингових проєктів. Навчальна група була розподілена на чотири підгрупи, кожну з яких очолив відповідний науковий керівник з числа викладачів ОНПУ. Кожна з підгруп розробляла свій власний проєкт, що мав опрацьовувати певну актуальну проблему в діяльності Компанії, враховуючи ті кроки, що вже реалізуються в ДП «НАЕК «Енергоатом» на теперішній час, а також пропонувати можливі шляхи її вирішення. Андрій Захарченко в складі групи колег з інших відокремлених підрозділів під керівництвом професора Лідії Карпенко розробив та представив на розгляд конкурсної комісії проєкт «Техніко-економічний аналіз та доцільність будівництва центру обробки даних (ЦОД) в ДП «НАЕК «Енергоатом».

Помічник генерального директора ВП ЮУАЕС Андрій Захарченко: «Навчання виявилось досить цікавим, змістовним та насиченим. Підіймались актуальні на сьогоднішній день теми, розглядались реальні приклади, що давало змогу вести дискусії з колегами та знаходити виходи з тих чи інших ситуацій. Ще одним з позитивних моментів можна виділити те, що такі навчання дають перспективу новим знайомствам з колегами інших майданчиків, дають змогу перейняти позитивний досвід та генерують нові ідеї. Єдиним моментом, який не

дуже сподобався всій групі, це звісно ж перехід від очного навчання до дистанційного з використанням електронних платформ, адже «живого» спілкування не замінить ні одна цифрова електронна платформа».

Павло Попов працював в складі групи, до якої крім нього входили представники ВП «Рівненська АЕС», ВП «Науково-технічний центр», ВП «Енергоатом-Трейдінг» та ВП «Складське господарство». Під керівництвом професора Олександра Корольова та доцента Олега Зотєєва група представила та захистила груповий консалтинговий проєкт за тематикою «Сучасні виклики та напрямки розвитку ДП «НАЕК «Енергоатом», розглянувши в його рамках питання інвестиційної ефективності підвищення потужності енергоблоків АЕС з ВВЕР, когенерації на АЕС (на

прикладі супутнього виробництва водню), поліпшення експлуатації та ремонту на АЕС з метою підвищення коефіцієнту готовності.

Заступник начальника виробничо-технічної служби – помічник головного інженера ВП ЮУАЕС Павло Попов: «Вкотре хотілось би висловити велику пошану та подяку людям, які не просто працюють в наших навчальних закладах – саме вони і є живе втілення цих навчальних закладів. Незважаючи на важкий період пандемії саме завдяки нашим викладачам, ми змогли отримати необхідні в нашій управлінській діяльності додаткові компетенції, незважаючи на дистанційний формат переважної більшості нашого навчального процесу. Тож наше подальше співробітництво триватиме».

Управління інформації та громадських зв'язків

ДЕПУТАТИ ЗА РОБОТОЮ

Репортаж із сесійної зали

Секретаря міської ради не призначили, премію міському голові не підвищили, звіт директора комунального підприємства «Теплопостачання та водоканалізаційне господарство» не почули, а із 60 питань порядку денного розглянули трохи більше половини. Таким є короткий підсумок 15-го пленарного засідання Южноукраїнської міської ради, яке відбулося 23 червня.

Розпочали сесію з питань, що стосувалися грошей. Це виділення коштів на виконання депутатських повноважень та внесення змін до бюджету. У першому випадку розподілили 655 тисяч гривень. Вони підуть на соціальний захист, допомогу на лікування, освіту, спорт, медицину, житлово-комунальне господарство. Що стосується міської скарбниці, то тут ділили ресурс у розмірі 52 мільйони. Найбільшу частину коштів направлять на програму реформування і розвитку житлового господарства та комплексну програму охорони здоров'я.

Встановивши ставки земельного, транспортного та єдиного податків, туристичного збору і орендної плати на території об'єднаної громади, місцеві парламентарі затвердили дві проєктні заявки на конкурс по програмі «Спроможна школа для кращих результатів». Це будівництво швидкомонтованої спортивної зали для гімназії та реконструкція спортивного майданчика для міні-футболу зі штучним покриттям ЗОШ №4. Об'єкти мають шанс вже цього року отримати співфінансування від держави.

У цей день у міському парламенті також вирішувалось питання дострокового припинення повноважень секретаря міської ради Миколи Пелюха. Заяву про звільнення він подав 8 червня, обґрунтувавши такий крок небажанням миритися з некомпетентністю міського голови та його зловживанням службовим становищем. За два тижні секретар міської ради позиції не змінив і підтвердив рішення про звільнення. Однак, погодити його мали депутати шляхом таємного голосування. У результаті, 20 проголосували «за», 6 «проти».

Далі було ще одне таємне голосування під час якого обирали вже нового секретаря міської ради. Міський голова запропонував на цю посаду представника від партії «Слуга народу» Олександра Акуленка. Однак, із цим голосуванням сталася майже детективна історія. Після оголошення результатів одна з трьох членів лічильної комісії Антоніна Ананченкова відмовилась підписувати протокол. «Я хочу, щоб юристи мені пояснили чи є порушенням те, що Світлана Савченко, перебуваючи у родинних стосунках із Олександром Акуленком, входила до складу лічильної комісії. Якщо юристи підтвердять, що це законно - я підпишу протокол», - заявила депутатка. Світлана Савченко, про яку каже Антоніна Ананченкова, - депутат міської ради та секретар лічильної комісії. Як з'ясувалося, жінка начебто є двоюрідною сестрою потенційного секретаря міської ради. Факт сплив вже після голосування і він, скоріш за все, вплинув на рішення депутатів щодо затвердження протоколу про результати таємного голосування. Попри те, що кандидатура Олександра Акуленка набрала 18 голосів «за» з протоколом погодились 16. Тож питання зняли з розгляду і повернуться до нього на наступній сесії міської ради.

Наступні проєкти рішень, що стосувались поповнення персонального складу виконавчого комітету та преміювання міського голови достатньої кількості голосів не набрали. Щодо виконкому, то до його складу просили ввести представницю однієї з волонтерських організацій, а винагородження мера хотіли підвищити з 10 до 150 %.

Під час чергової сесії депутати знов піймали облизня від директора КП ТВКГ. Звіт керівника цього комунального підприємства парламентарі хочуть послухати вже декілька місяців поспіль. Однак Олена Миськів на контакт не йде. «Ось така організація роботи. Якщо вона захворіла, мала передоручити звіт своєму заступнику. Це входить до зони відповідальності керівника. Не зробивши цього, директор КП ТВКГ виказала зневагу до міської ради. До того ж, зробила це не перший раз, хоча її бачать в місті» - наголосив депутат міської ради Вячеслав Губа. «Вже місяць пройшов з моменту надання депутатами протокольного доручення щодо КП ТВКГ. Є матеріали з результатами комісійних перевірок, працювала робоча група, яка звіряла дані фактичної фінансової звітності підприємства та тієї, що КП ТВКГ подає на балансову комісію. Також є підтверджені дані, що на підприємстві отримують премії, а звіти про це на балансову комісію не подають. Нажаль, маючи такі факти, міський голова усунувся від виконання своїх прямих обов'язків, а саме проведення службового розслідування, щоб докопатися до факту. На даний момент на сесії немає навіть представників КП ТВКГ, які б могли пояснили причину відсутності керівника. Це неправильно. Я вважаю, що у такому випадку міський голова повинен розглядати питання доцільності перебування О.О. Миськів на посаді. Я вже не говорю про звичайну повагу до депутатів», - додав Микола Пелюх.

У ситуації, що склалася, провину міського голови вбачає не лише вже колишній секретар міської ради. Депутати вимагали від Валерія Онуфрієнка не слів, а дій щодо директора КП ТВКГ. Вони наголошували на тому, що попереду новий опалювальний сезон. Не зменшується і борг міста перед АЕС. «Врешті решт, вирішіть це питання, поставте його ребром, прийміть хоча б превентивні заходи: перегляньте тарифи, скоротіть чисельність персоналу, яку погодила профспілка. Це елементарні речі. І все почне працювати. Ви розумієте, що вже незабаром НАЕК «Енергоатом» може припинити постачання води в місто. І це буде результатом вашої повної бездіяльності. Адже саме на вас лягає відповідальність щодо забезпечення городян теплом, водою та стоками. Це ваш обов'язок – вивчити, вилікувати та забезпечити», - зазначила депутат міської ради Анжела Савастру.

Свідченням того, що депутатський терпець увірвався, стало одностайне рішення в якому зокрема зазначено: роботу директора КП «Теплопостачання та водоканалізаційне господарство» визнати незадовільною та рекомендувати міському голові розглянути доцільність перебування Олени Миськів на посаді. Питання щодо КП ТВКГ стало одним із останніх розглянутих цього дня. Вже за деякий час у сесійній залі забракло кворуму і пленарне засідання було вирішено продовжити пізніше.

Ірина ПАВЛОВА

Енергетик

Адреса: 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ, бул. Шевченка, 8а, ІЦ "Імпульс", 2 поверх

Тел.: (05136) 5-76-91
Тел.: (05136) факс 5-94-00
E-mail: smi@sunpp.atom.gov.ua

Читайте нас на www.sunpp.mk.ua

Відповідальна за випуск Бондаренко О.О.

Наклад 1000 примірників

Виготовлено в друкарні ВП ЮУАЕС

Розповсюджується безкоштовно